

ЎЗБЕКІСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ХАЛЫҚ БІЛІМЛЕНДІРУ
МИНИСТРЛІГІ

ӘЖІНИЯЗ АТЫНДАҒЫ НӨКІС МЕМЛЕКЕТТІК
ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ИНСТИТУТЫ

Физика-математика факультети
Физика-астрономия мамандығының 2-курс талабалары үшін

Философия пәнінен

АШЫҚ САБАҒЫ

Тақырыбы: **Орта Азия философиясы, оның дүние
мәдениетінде тутқан орны.**

Есетова Миригул - «Қоғамдық пәндер» кафедрасы

оқытушысы

2010

Тақырыбы: Орта Азия философиясы, оның дүние мәдениетінде тұтқан орны.

ЖОСПАРЫ:

- Ислам діни және оның пайда болуы.
- IX-XIII ғасырларда Орта Азияда экономикалық, қоғамдық саяси қатнастар және рухани мәдениет.
- Шығыс ояну дәуірі философиясы.
- Сонғы феодализм дәуірінде Орта Азияда философиялық ойлардың дамуы.
- XIX ғасыр және XX ғасырдың басындағы қоғамдық - саяси, философиялық ой пікірлер.

Тақырыпқа тиісті тірек ұғымлер және сөздер:

Ислам, суфизм, хориджиттер,
исламлиттер, мутазидер,
мутакаллимлер, пантеизм, антология,
геосеология, логика, эстетика,
искусство, суфизм, жадиализм.

Орта Азия арабтар жеңіп алғанға дейін майда феодаллық иеліктерге бөлінген еді. Мәдени жақтан алдыңғылар қатарына цивилизацияның Согда, Хорезм, Усрушана, Ферғана, Чагиниани сияқты орайлары кіреді. Бұл жерлерде ежелгі мәдениет, жазу, өнер-кәсіп өндірісі, сауда жәмленді. Мавереннахр арқылы ири сауда жолдары өтті.

VII ғасырдің ақыры VIII ғасырдің басында Мавереннахр халықтары араб халифатлығының қол астында болды. Бұған саяси жақтан бөлшектену және феодаллық өз-ара соғыстар жағдай жасады.

Аравия ярым атауы исламның пайда болу қарсаңында рулық қәуімдік қатнастардың ыдырау стадиясында еді. VI ғасырда араб қәуімдерінің ішінде орайласуға умтылу тенденциялары күшейеді. Бұл бір құдайлықты (единобожие) тавхидти қәуімдік культқа - ширкқа қарсы қойып нәсиһатлауда көрінді.

Соңғы Ханифлердің біреуі *Мухаммед* (570-632) болды. Ол Меккеде үкімдарлық еткен күрейш қәуиминен еді. Мухаммедтің және оның шериклерінің іскерлігінің нәтижесінде ханифизм жаңа діни ағым - ислам сыпатында қалыптасты. Медінада қәуімлерден жоғары туратын динге сенушілердің жаңа общинасы - умма пайда болды. Бұл общинада Мухаммед пайғамбар деп табылды.

Мухаммедтің тосында-ақ қоңсы қәуімлерді басып алу және оларға жаңа динді ендіру бастанған еді. Бұл процесс халифлердің басқарған тосында жүдә күшейді.

Халиф - арабша пайғамбардың орынбасары дегенді аңдатады. Осыннан мұсылмандардың жаңа бірлігі - **халифат** пайда болды.

Араб басып алуларының нәтижесінде жаңа империя Араб халифаты пайда болды. Ол Кавказ тауларынан Һинд океанына дейін, Атлантика океанының жағалауларынан Тянь-Шанның дизбеклеріне дейін созылды.

Араб тілі. Сирияда, Иранда сириялық тілдің, Сирия Египетте грек тілінің, Ибері ярым атауында латын тілінің орнын басып, арабтар, персерер, туркрер және халифаттың басқада халықтардың мәдени жаітан интеграциялануын құралға, ғылымнің және мәдениеттің тіліне айналды, әр қилы этникалық группаларға тиісті саұатлы, білімли адамдардың қатнас құралына айналды.

Дәслепки уақыттары ислам Мекка ханифизмінің идеологиясы болды. Ислам тәлиматын, дәстүрлерін, әдеп-икрамлық-ақиқи тастықнамаларды істеп шығу XI-XII ғасырлер аралығында даұам етті, исламның біротала феодаллық қоғамның идеологиясы сыпатында біротала қалыптасуы дәуірінде тамам болды. Бұл процесс ғылми білімнің ислам мен өткірлескен көресінде, шығыстық аристотелізмнің діни дүниеге көз-қараспен күресінде амалға асырылды. Бұл әсіресе VIII-XII ғасырларда ғылым және философия дамығанда, өзінің гүлдеу дәуіріне жеткенде жүдә күшейді.

Мутазалит тарихында белгілі ойшылдардың аттары мен ассоциацияланған көп ғана топтар болды. IX және X ғасырдағы бас мектептер - Басра және Бағдаттағы мектептер. Мутазализмнің негізін салушылардан және Ал-Хасан ал-Басрадан (мутазилиттер оны устазларының бірі деп есеплады) басқа басралық типтегі мутазилиттердің көрнекті ұәкиллери. Муаммар ибн Аббаз, Аллам (840-ж. қайт. болды), Наззам (835-ж қ. б.), Джахиз (868-ж қ. б.), Абу Али ал-Джуббан және оның баласы Абу Хашим, Абу ал-Джаббар (1024-ж қ. б.) және оның мирасхорлары Гихумама ибн ал-Ашрас (826-ж қ. б.), Мурдар (840-ж қ. б.), Ахмад ибн Дауд (854-ж қ. б.), Хайям және Кабит Бағдад мектебіне (бұл мектептердің негізін Бишер ибн ал Мутамир (825-ж қ. б.) салды) тиісті болды.

Бұл екі мектеп арасында дискуссиялар басында каламның нәзиклиги (тонкости калама) дөгерегінде өтті. Бұл дискуссиялардың характери Абу Рашид ан-Насабури (1024-ж қ. б.) және оның шәкирти Абу ал Джаббари тарапынан жазылған «Ал-Масаъил фи-л-хилоф байна-л басриин ва-л-багдаиин» (Проблемы споров между школами Басры и Багдада) атты кітапта беріледі.

Бұл уақыттардан бастап исламның «калам» (арабша сөз, грекше «логостың» - сөз, тәлимат аналогиясы) деп аталатынын ортодоксаллық философиясы ислене бастады. Бұл тәлиматтың тәрепдарларын мутакаллимлер деп атады. Мутакаллимлер ақыл-ойдың традиция бстинен артықмашлығын тастыықлады, «таклидти» (имитация) бекерлеп анаұ-мынау көз-қарас және доктринаны қабыллаудағы алдын-ала адым сыпатында гүманлануды тастыықлады. Бұрынғы діншілдерден айырмашылығы сонда, Ашари және оның избасарлары ортодоксаллық исламды логиканың және философияның тұжырымдары мен демек рационаллық методтарды қолдану арқылы қорғады.

Сүфизм - Шығыс халықтарының рухани тұрмысындағы ең құрамалы және маңызды құбылыстардың бірі. Ол үшін аскетизмге шақырық, байлықтан, дүниенің игіліктерінен (мирских благ) бас тартуға шақыру.

Көрнекті ойшыл-энциклопедист Абу Бакр ар-Рази (865-925) медицина, химия және басқа да ғылымдар бойынша көп санды трактаттарды дөрету мен бірге философия мен де шуғылданды. Оның философиялық көз-қарастары Ирак және Индия діни философиялық жүйелерінің материалисттерінің тәлиматтарының тәсирінде қалыптасты.

Ибн Руш көп еңбек қалдырған ойшыл. Дұрыс, ол ежелгі грек, араб және Орта Азия ойшылдарының шығармаларына комментарилер және жазған. Бірақ оның өзінің шығармалары да көп. Олар: «Бикарлауды бикарлау», «Логика бойынша шығармалары», «Аспан денесінің әрекеті жайында пікірлеулер», «Ұақыт проблемасы», «Бірінші двигатель туралы», «Мәңгі ғұмыр сүру және уақытша ғұмыр сүру жайында», «Жан туралы өлимнің проблемалары», «Ақыл-ой туралы пікірлеулер», «Философия мәселелери», «Диннің философия мен келісімі жайында» ж.т.б.

Абу Наср ибн Мухаммад Фараби энциклопедиялық білімге ие болғанлығы үшін «Шығыс Аристотели» және «Екінші мұғаллім» (Аристотельден кейін) аттарына ие болып, орта ғасырлық шығыстың атақты философы.

873-жылы Фараб деген жерде (Арыс дәрьясының Сырдәрьяға құяр жерінде) туылған. Ғылымдарды үйрене отырып, Фараби Шаш (Ташкент), Самарқанд, Бухара, Иранда болды. Ғұмырының соңғы жылдарын Фараби Халаб, Дамаскте атқарды. 950-жылы Дамаскте қайтыс болды.

Оның барлық еңбектерін (олар 160тан астам) екі топарға бөлу мүмкін - а) ежелгі грек ғалымдарының трактаттарына комментарилер формасында жазылған еңбектер. б) оригинал зерттеулер.

Фараби: адам - танып билетын субъект, ал бізді қоршаған табиғат - білудің объекті. Фараби табиғатты білу процессінің шексізлігін айтып, оның билмеуден білуге өтуге, ақыбетлі білуден себепті білуге, құбылысты білуден негізді білуге, акциденциядан субстанцияға өту деп есептейді.

Абу Райхан Мұхаммад Ибн Ахмад Беруни ұлы

ғалым-энциклопедіст, ойшыл және гуманист 973-жылы Қыятта Хорезмнің ески пайтахтында туылды. 16-жастарында ақ экваторға эклиптика иилуінің тегислігін үлкен дәллік пенен анықтады. Жас Беруни Орта Азияда біріншілерден болып жер глобусын жасады. 1000-жылы Беруни «Өткен әуладтардың ескерткіштері» атты үлкен шығарма жазады. Бұл оны пүткіл Орта ғасырлик Шығысқа танытады. 1010 жылы Абу-л- Аббас Мамун ибн Мамунның сарайында үлкен лауазымды иелейді.

Беруни білімдерді тексеруде тәжірибенің ролін айтты. Мәселен, изумрудтың (асыл тас) жыланның көруіне әсері туралы жалпы гәптің бар екендігін, бірақ оның тәжірибе арқылы тастықланбағандығын айтады.

Берунидің пікірінше, ақыл-ойдың күши адамға еле толық шешуші артықмашлық бере алмаұы мүмкін. Мұны қоғам дәлиллейді. Ал қоғамның пайда болу негізінде-адамдардың материалдық талаптарының пайда болу негізінде дәлилленеді.

Абу Али Ибн Сина (Авиценна) - Орта Азияның ұлы ойшылы. Жақын және Орта Шығыс халықтарының тәбиғи-ғылыми және қоғамды-саяси ойына, оның дамуына үлкен үлес қосты. Бірақ Ибн Сина өз дәуірінің ири философы болды. Ибн Сина белгілі дәрежеде Орта ғасыр философиясының және ғылымның дамуына үлкен үлес қосты. Оны «**Шайхур-раис**» - «**Алымлардың басы**» деп атады. 980-жылы Бухарадан онша алыс емес жердегі Афшона аұылында (селосында) туылды. Ибн Сина беске шыққанда жанұясы Бухараға көшеді. Бухара сол уақыттары ири экономикалық және мәдени орай еді. Дәслеп мектепте, соңынан педагоглардың басшылығында астрономия, математика, логика, физика, метафизика, заң шығару және басқа да ғылымдарди әр түрлі педагоглардың жәрдемінде үйренді. Ибн Сина медицина мен шуғылданды және жаслайынан ақ емдеу өнери мен даңққа бөленді.

Ибн Сина - гуманист. Ақыры, оның пікірінше, адам - табиғаттың дамуының шыңы, адамға ғана жетілудің және гөззаллықтың жоғарысына тез әрекет етудің жоғары күштери және уқыплары тән.

Улуғбек (1394-1449). Улуғбек жас уақтынан бастап Платон, Аристотель, Гиппократ, Птолемей, Муһаммад Хоразми, Ахмад Фарғани, Беруни, Ибн Сина және басқалардың шығармаларын үйренген. Ол үкімлик қылған уақытта Самарқандта медреселер және мешиттер, түрлі ғылым орайларын құрғызған. 1425-1428 жылдары құрылып пайдаланылған обсерватория заманогөй еді. Улуғбек өзінің астрономиялық бақылауларын таблицада көрсетіп, онда 1018 (яғни 1019) жұлдыздың анық координаталарын береді. Көптеген жұлдызлардың аттарын беріп тәрииплейді де.

Улуғбек өзінің ағартушылығы мен және белгілі. Ол Бухарада құрғызған медреселердің біреуине араб тілінде «Әр бір мусылманның ғылым үйренуі және қарыз және парыз» деп жаздырған. Улуғбек «Чил устун», «Боғи майдон» сияқты бір неше бағ орнатқан.

XVI ғасырдің екінші ярымында дөретушілікпен шуғылданған ақындардан **Мушфиқи** белгілі. Мушфиқи Абдуллахан сарайында қызмет қылған. Мушфиқидің қәлемине лирикалық қосықтардан ібарат үш топлам және көптеген сатиралық қосықтар тиісті. Мушфиқи Наұайы сияқты жалатай шайыхларды, зулым үкімдарларды сын астына алады.

Мутриби «Тазкират шу-шуаро» шығармасы мен белгілі.

Математика бойынша есеп тәсілі бойынша трактат, Амин Аһмад Розидің география бойынша «һафт иқлим» луғати буған мысал.

Тиббиет ғылымы және дамып барды. 1541-жыл **Мухаммед Мирак Самарқанди** медицина және дәри тану (фармацевтика) бойынша үлкен трактат жазды. XVIII ғасырдің емшиси **Абдулғази** «Манофеъ ун-инсонә шығармасында кеселдіктің **бір жүз жигирма** дан аслам түрін табады, оларды емдеу жолдарын көрсетеді.

Музыка ғылымы бойынша да үлкен жетіскендіктерге еристи. XVI ғасырда жасаған бухаралы Мавлаби Кавлаби музыка бойынша шығармалар жазды. **Дарвешали Чанги** «Тут фат-ус-сурур» атты музыка жайында трактат жазды.

Һаттоттық искусствосы бойынша дөрөтүші
Султан Али Машхади, Мир Али Харави, Дуст
Мухаммед Бухарилер өз заманында белгілі
болды.

Камаллиддин Бекзод және оның мектебі
дәстүрлерін XVI ғасырда **Жамоллиддин**
Самарқанди және басқа суретшилөр
(мусаввирлер) дауам етті.

XVI-XVII ғасырларда халық ауыз дөрөтүшілігі
дәстанлар мен байыды. Бұл дәуірде Алпамыс,
Гөрүғлы, Тахир және Зухра, Ашық Ғәрип және
Шасәнем ж.т.б. дәстанлардың түрлі
варианттары жүзеге келді.

XVII ғасырда діни әдебиетте Ақсанидің «Силсила-ул-авлие», Суфи Аллиярдың «Мурод-ул-орифон», «Тухфат-ул-толиби», «Маслик-ул-муттақин», «Саббот-ул-ожизин», сияқты суфилик шығармалары жүзеге келді. Бұл дәуірде (XVI- XVII) жасаған ири философ - Юсуф Қарабоғий (1649-жылы өлген). Қарабоғий Ибн Сино, Тусий киби Шығыс философларының тәлийматын дауам еттиреді. Оның тәлийматында перипатетизм тасаввуф бенен араласқан. Бул нәрсе улыұма Шығыс мусылман философларына тән: Олар түрли философиялық һәм диний көз-қарасларды бир, улыұма тәлийматқа бирлестирер еди.

XVI-XVIII ғасырларда архитектура саласында және үлкен жетіскендіктерге ерисилди. **Ташкентте** Шайхонтоһур мақбарасы, Кукалдаш медресеси, Барақхон мақбарасы, **Бухарада** Мирараб медресеси (1535-1536 ж.), Масжиди Калон (1540-1541ж.) Абдуллахан медресеси (1590 ж.), **Самарқандта** «Шердор» (1619 ж.), «Тіллокори» (1648 ж.), Нодир Девонбеги медреселери, «Хожа Ахрор мазорати» (1632ж.), **Хиұада** Араб Мухаммед медресеси, Анушаның «Ақ мешити» 8. б. мешиттер, медреселер салынды.

XVIII ғасыр және XIX әсирдинъ биринши ярымында архитектура тарауында Хорезм мектеби пайда болды. Бул жерде қурылған «Мадрасаи Шерғозихон» (1719ж.), «Мадрасаи Муһаммадамин иноқ» (1779ж.), «Мухаммад Раһимхон» медресеси, «Аллақулихон медресеси» (1832ж.), «Раһимқули медресеси», «Муһаммадниез Девонбеги» медресеси ж.т.б. тарийхий ядгарлықлар.

Бул дәуирде Бухарада «Мадрасаи Домло Турсинжон», Қоқанда «Мадрасаи Мир», «Офтобойим», «Хұжадхоқ» медреселери һәм басқа да биначар бой көтерди.

Мирза Абдуқалир Бедил (1644-1721ж.) Азим-Абадта (Индияда) тууылды. Оның өмири һәм дөретиушилиги Шах Джахан, Аврангзеб һәм басқа да Бабуридлердин династиясына тийисли һәкимлердин тусына тууры келеди.

Бедил кишкене уақтынан баслап әр түрли илимлерди үйрениуге қызығады. Ол медреседе оқыды, соңынан әскерий хызметке кирди, соңынан оны қойып, Делиге көшип келип, өмириниң ақырына дейин илим һәм әдебият пенен шуғылланады. Кишкене уақтынан баслап қосықтар жазуды бастады, философияны үйреніп бастады, искусство, әдебият, тарих пенен шуғылданады.

Мырза Бедил өзінен кеиінге көп ғана еңбектер қалдырды: «Чор унсур» («Төрт элемент»), Нукот («Өткизгишлер»), «Ирфон» (Білу), Рубойет (Төрт қатарлық), «Газали» (Ғәззелдер) һ. б.

Мақтымқулы (1733-1783ж.). Уллы түркмен ақыны, ойшылы. Мектепте, Хиұада, Бухарада және Андижанда медреселерде оқыған. Азербайжан, Индия, Ауғанстанды аралап шықты. Көп ғана философиялық ойға ие лирикалық қосықтардың авторы.

Мақтымқулының дүниеге көз-қарасының қалыптасуінде оған деиінги социалдық-саяси идеялар және дәстүрлер үлкен роль ойнады. Әсиресе буған Орта Азия және Азербайжан халықтары мысал болады.

Ауыз дөретушілікті және көркем әдебиатты (Фердауси, О. Найям, Н. Гянджауи, Саади, Насими, Физули, Жами және Наұайы) қунт пенен үйренді және олардың дөретушілік сырларын жақсы меңгерди.

Дидактикалық ойын сұрақтары

- Исламлиттер әрекеті қалай пайда болған?
- Шығыс Аристотелі деген атқа кім ие болған?
- Фарабидің болмыстың атты басқышлы түсіндируин айтып берің
- Фараби ғылымдарди неше топарға бөлген?
- Беруни атомисттік теорияны неше қалай түсінген?
- Ибн Сино ғылымдарди неше түрге бөлген?
- Жадидшілік әрекетінің мақсаты не еді?

ТЕСТ СҰРАҚТАРЫ

1. «Шығыстың Аристотелі», «Екінші устаз» деген атақтарды алуға мияссар болған біздің улы жерлесиміз кім?

А) Ибн Сина. *Б) Фараби. С) Беруни. Д) Ал-Хорезми.

2. Ибн Синаның философияға тиісті болған шығармаларын көрсетіп берің

*А) Аш шифа, Донишнома. Б) *абиб ус-сияр, Махзан ул-асрор.
С) Рисолайи вужудия, Ат таърифат. Д) Сабъаи сайер, Мезон ул-авзон.

3. М.Улығбек Самарқандта нешінші жылы обсерватория құрдырды?

А) 1425 *Б) 1428 С) 1432 Д) 1420

4. А.Наұайының философиялық дүниеге көз-қарастары қайсы идеяларға негізделген еді?

А) ағартушылық және дәретушілік. Б) сада диалектикалық.

*С) пантеизм және суфизм. Д) фатализм.

5. Суфизмде ақыл-ой неше түрге бөлінеді?

*А) құдай ақыл-ойы және адам ақыл-ойы.

Б) қажетті-негіз және мүмкін болған-негіз.

С) пәм және ақыл-ой Д) жай және құрамалы

6. Суфизмде ең маңызды мақсатқа жету үшін қандай басқыштардан өту керек?

А) Қәлби пәк, дуниенің ләззеттерінен ұаз кешу, аскеттік тұрмыс кешіру.

*Б) Шәрият, Тариқат, Маърифат, ақиқат.

С) Еңбек, Дуниелік білімдерди иелеу.

Д) Ұатанды сую және толығы мен аскеттік тұрмыс кешіру.

7. Беділдің пікірінше дуниені рационал білуде не нәрсе маңызды орын иелейді?

*А) білім.   Б) тәжірибе.   С) сезімлер.   Д) интуиция.

8. Ахмед Даниш кәмбағаллықтан және наданлықтан қутылудың жолы неде деп есеплады?

А) әкімиятты халық өзінің қолына алу.   Б) үстем класс ұәкиллерін инсапқа шақыру.   *С) әмирдіктің мемлекеттік түзілісін түптен өзгерту, дуниелік білімдерди тарату.   Д) еңбек ету және тәғдирге тән беріп жасау.

9. Ояну дәуірі ғалымларының философиялық көз-қарастары қайсы проблемаға қаратылған?

А) гөззаллық.   *Б) адам.   С) құдай.   Д) табиғат.

10. Мәүеренахрдың суфизм ұәкиллери қайсы жауапта дұрыс берілген?

А) Насими, Руми.

*Б) Яссаұи, Нахшбанди, Қубра.

С) Ар-Рабия, Хамадани.

Д) Беділ, Амир Хисраұ.